

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

Quod status virtutu[m] aßimilatur paradiso terrestri & cælesti. Cap. VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46132)

quodcūque inuētiū est gaudiū, fundamento caret: hoc de quo loquor, ad quod te conor perducere, solidū est, & quod plus pateat introrsus. Idē: Fundamentum bonæ mētis est, non gaudere vanis. Fundamētū hic esse dixi culmen, cū ad summa peruenit qui scit quo gaudeat, qui felicitatem suam in aliena potestate non posuit. Item Seneca. Improbæ voluptates non sunt solidæ, non sunt fideles: etiam si non nocent, fugiunt: potius aliquod bonum mansurum circūspice. Sola virtus præstat gaudiū perpetuū, securū, etiam si quid obsistat nubium, materia interuenit, qua infra feruntur, nec vnquā die vincunt Greg. Absit vt tanta sit delectatio in vitiis, quanta est in virtutibus. ¶ De dignitate virtutis dicit Boë. Non virtutibus ex dignitate: sed ex virtutibus dignitati honor accessit. Idē: Virtuti propria dignitas inest. Virtus est beatitudo, vel felicitas præsens vitæ. Beatitudo virtutū de fonte cælestis beatitudinis, amicis Dei in hac valle miseriz stillatur. Vnde. 2. Cor. 12. dicit gl. Aug. In regione intelligibiliū beata vita in fonte suo bibitur: inde aliquid aspergitur huic humanæ vitæ, vt in tentationibus huius seculi tēpē rāter, fortiter, iuste, prudētēque viuatur. Tullius: In quo virtus est, nihil ei deest ad bene ac beatē viuendū, Macrobius: Sola virtutes faciunt beatū: nullaque alia via quisquā hoc bonū adipiscitur. Sene. Ratio recta & consummata felicitatē hominis impleuit: hoc vnū bonū hominis est, quod qui habet, etiam si aliis destituitur, laudāndus est: quod qui nō habet, in aliorū omnium copia dānatur. Rationē verò rectā & consummatā facit virtus. Vnde Aug. dicit in libro Soliloquiorum, quod virtus est ratio recta vel perfectā: id est, rationis rectitudo vel perfectio.

Quod status virtutū assimilatur paradisi, terrestri & cælesti. CAP. VIII.

Virtus seu gratia quasi paradisi facit in corde hominis. Eccl. 41. Gratia Dei sicut paradisi in benedictionibus. Assimilatur cor vbi gratia est, paradiso & terrestri & cælesti. ¶ Terrestri tripliciter, scilicet amœnitate, fecunditate, & securitate. ¶ Amœnitatē & fecunditatē ibi faciūt quatuor virtutes, velut quatuor flumina paradisi mentē irrigātes. Vnde glo. Greg. super illud Gen. 2. Flui⁹ egrediebatur de loco voluptatis ad irrigādū paradisi &c. Quatuor flumina paradisi irrigāt: quia dū his quatuor virtutib⁹ cor infunditur, ab omni desideriorū carnaliū æstu rēperatur. Ecc. 40. Sup. omnē aquā viriditas, & ad horā fluminis. Altitudo verò facit securitatē: quia sicut paradisi⁹ terrestris in alto situs est pingēs vsq; ad lunare circulū, sicut dicit gl. Str. super illud Gen. 2. Plātauerat De⁹ paradisi voluptatis: sic cor

vbi Dei gratia est, in alto situ est. Seneca. Talis est sapientis animus, qualis mundus supra lunam: semper illic serenū est quod nō est alieni muneris: nec arbitrij alieni est, quod nō dedit fortuna, nō eripuit. ¶ Paradiso verò caelesti in quatuor assimilatur. Primo, in hoc quod est Dei habitatio placet enim Deo habitare in anima virtutibus ornata. Hier. Nihil quietius, nihil purius ea mente debet esse, quae in Dei habitaculum preparanda est: quae non auro tepla fulgentia, non gemis altaria distincta delectant, sed anima ornata virtutibus. I. rou. 8. Deliciae meae, esse cū filiis hominis. Bernardus animam huiusmodi calum vocat, dicens, Nec mirum, si calum hoc libenter inhabitat dominus Iesus, quod non quomodo ceteros dixit tantū vt fieret, sed pugnauit vt acquireret, occubuit vt redimeret. Secundō in hoc quod est locus luminis. Job 38. Nesci per quam viam spargitur lux. glo. iustitia est lux. Tertiō, quia locus est ordinati amoris. Breuis enim & vera definitio Virtutis, est ordo amoris: vt ait Aug. in lib. de Ciuit. Dei. Quartō, quia locus est gaudij. Esa. 51. Ponam desertum eius delicias & solitudinem eius quasi hortū Domini. Cor hominis antequam sit in gratia Dei, est velut desertum, sed per gratiā fit quasi hortus domini. Ista quatuor in paradiso caelesti inueniuntur. Est enim Dei habitatio, locus luminis, & ordinati amoris, & gaudij. ¶ Contraria verò quatuor praedictis cor peccatoris facit quasi infernū, cū sit habitatio demonum, & habeat tenebras ignorantiae & culpae, & ignem prauae concupiscentiae, & vermē remordentis conscientiae. Haec enim quatuor sunt in inferno. Vt illis qui multis in laboribus & expensis sibi faciunt infernū. Vt illis qui potius eligunt habitare in inferno quā in paradiso. Mira insania talium qui infernū praecipitant, quasi timerēt se nimis tardē peruenturos ad eū.

De praecellentis gaudij virtutis respectu gaudij mundani. CAP. IX.

ET notandū, quod gaudiū virtutis quadrupliciter praecellit respectu gaudij mundani. ¶ Primō in continuitate. Homo carnalis nō semper sedet ad mensam corporalem, sed homini virtutis secura mens est quasi iuge conuiuiū. Prou. 15. Job 20. Gaudiū hypocritae ad instar puncti. Hypocrita est mūdus exterius deauratus. Aug. in lib. Conf. Si quid arrisisset prosperū, tædebat apprehendere: quia penē prius quā teneretur, auolabat. Gaudiū mundanū venit de foris, & facile impeditur, & discontinuatur. Seneca vitā virtutis luci cōparat, vitā verò mūdā fulgori, dicit. Magna existimas esse quae relicturus es, &c. Proposuisti vitā securitatis ad quā iturus es, retiner te huius vitæ fulgori a qua trans